

List pasterski Biskupa Włocławskiego na rozpoczęcie Roku Jubileuszowego 600-lecia Katedry Włocławskiej - 06.03.2011

Drodzy Bracia w Kapłaństwie naszego Pana,
Umiłowani Wierni – Siostry i Bracia!

Nadszedł oczekiwany rok 2011, w którym Diecezja Włocławska raduje się 600-leciem konsekracji pierwszej co do ważności świątyni diecezji – Bazyliki katedralnej. 19 marca br., w Uroczystość św. Józefa, patrona diecezji, Mszą świętą sprawowaną w katedrze o godz. 12 uroczystie rozpoczniemy Rok Jubileuszowy. Obchody zakończą się w niedzielę 9 października br.

1. 600 lat historii włocławskiej katedry

Obecna katedra włocławska, trzecia w historii miasta, została konsekrowana w 1411 r. jako wotum narodu polskiego za zwycięstwo nad Krzyżakami pod Grunwaldem. Jej budowę rozpoczął w 1340 r. biskup Maciej Gołańczewski. Konsekracji dokonał, w obecności króla Władysława Jagiełły, biskup pomocniczy włocławski Jan. Kościół dedykowany został NMP Wniebowziętej. Stał się katedrą biskupów kujawskich i włocławskich. Papież Pius X 22.02.1907 r. nadał jej tytuł „Bazyliki Mniejszej”.

W katedrze włocławskiej święcenia kapłańskie przyjął Sługa Boży Stefan kard. Wyszyński (3.08.1924). Bł. bp Michał Kozal, patron miasta, przyjął w niej święcenia biskupie (13.08.1939). Nieopodal katedry, w nurtach Wisły przy włocławskiej tamie swe męczeńskie życie zakończył bł. ks. Jerzy Popiełuszko (19.10.1984). Sługa Boży Jan Paweł II odwiedził włocławską katedrę 6.06.1991 r. i spotkał się w niej ze środowiskiem polskiej szkoły. Powiedział wówczas: „Znajdujemy się w prastarej bazylice pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, w świątyni konsekrowanej w 1411 r., jako wotum za zwycięstwo pod Grunwaldem.(...) Dziś katedra włocławska jest znakiem żywotności wiary i obecności Kościoła na tych ziemiach i w sercach całych pokoleń diecezjan włocławskich”.

2. Katedra – duchowe centrum diecezji

Katedra – dla duchownych to kościół ich święceń: wracają do niej zatem, by w uroczystych nabożeństwach odnawiać i umacniać swoją wolę służby w Kościele, wierności Chrystusowi, jedności z Biskupem, braterstwie z konfratrami. Jest przecież źródłem ogromnego wzruszenia świadomość, że tutaj, z katedralnego wzgórza, od 600 lat wychodzą kolejne zastępy uczniów Pana gotowe „iść i głosić Ewangelię” w Kościele lokalnym, którego są znaczącą częścią.

Jubileusz ma zatem dla prezbitera szczególne znaczenie: każe nie tylko z dumą przypomnieć ofiary z życia złożone przez Kapłanów-Męczenników w czasie II wojny światowej, wyniesienie kilku z nich do chwały ołtarza, ale także podjąć z nową gorliwością pracę na Niwie Pana. W czasach, kiedy modne staje się powszechne mówie-

nie o kapłaństwie z lekceważeniem i pogardą, świadectwo Męczenników musi być nagłaśniane i ukazane w imię zwykłej przyzwoitości i sprawiedliwości.

Oto niektóre powody, dla których Prezbiterium Diecezji Włocławskiej ze szczególnym skupieniem będzie uczestniczyć w wydarzeniach jubileuszowych. Ich szczytem stanie się pielgrzymka kapłanów do katedry w dniu 19 maja; uczestniczyć w niej będzie także ks. abp Tomasz Peta z Kazachstanu, który do zebranych wygłosi homilię.

Dla wiernych świeckich świątynia katedralna jest symbolem hierarchicznej więzi z własnym Biskupem i Ojcem Świętym; jest miejscem pasterskiego nauczania Biskupa, w duchu którego wierni zostają ugruntowani w nadprzyrodzonej wierze, nadziei i miłości, oraz starannie formowani zgodnie z wymogami Ewangelii.

W Roku Jubileuszowym wierni mają bardzo wiele możliwości odbycia pielgrzymki do Bazyliki Katedralnej: albo w ramach spotkań poszczególnych rejonów diecezji (koniński – 3 września; sieradzki – 2 lipca; włocławski – 27 sierpnia), albo z nauczycielami i katechetami – 6 czerwca – pod przewodnictwem ks. abp. Henryka Muszyńskiego. To tylko niektóre ważne w Roku Jubileuszowym daty. O tych i innych wydarzeniach będą wiernym przypominać Księża Proboszczowie, informacje publikować będzie „Ład Boży” (dlatego czytamy go chętniej i życzliwiej), a także usłyszymy o nich w regionalnych mediach.

Ale daty centralnego dziękczynienia nie wolno nam przeoczyć: 24 i 25 czerwca br. obradować będzie w Sanktuarium w Licheniu Konferencja Episkopatu Polski, a 26 czerwca br. Episkopat Polski zbierze się we Włocławku, by w uroczystej Mszy świętej dziękować Bogu za łaski 600-lecia i prosić o Jego dary dziś.

3. Rok łaskami słynący

Przez Ojca Świętego Benedykta XVI na Rok Jubileuszowy zostaliśmy obdarzeni specjalnymi łaskami. Jest to wyrażone w dekrecie Penitencjarii Apostolskiej udzielającym przywileju zyskania odpustów wiernym biorącym udział w uroczystościach jubileuszowych lub nawiedzającym prywatnie lub grupowo katedrę podczas Roku Jubileuszowego. Wierni szczerze pokutując będą mogli uzyskać odpust po dopełnieniu zwykłych warunków (sakramentalna pokuta, komunია święta i modlitwa według intencji Ojca Świętego). Starsi, chorzy i wszyscy, którzy ze zrozumiałych przyczyn nie mogą wychodzić z domu, mają możliwość zyskania odpustu zupełnego, gdy w duchowej łączności z jubileuszowymi obchodami z ufnością ofiarują Bogu przez Maryję swoje trudy i cierpienia, i zamierzając odpokutować za grzechy wzbudzą intencję wypełnienia, gdy tylko będą mogli, trzech zwykłych warunków.

Aby umożliwić wiernym nawiedzającym Bazylikę Katedralną czerpanie z bogactwa łask, 19 marca podczas otwarcia Jubileuszu w Katedrze zainaugurowana zostanie adoracja Najświętszego Sakramentu, która trwać będzie do końca Roku Jubileuszowego. Od poniedziałku do soboty o godz. 15 przed wystawionym Najświętszym Sakramentem recytowana będzie Koronka do Bożego Miłosierdzia. Również od poniedziałku do soboty o stałych godzinach (od 15 do 18) w ciągu Roku Jubileuszowego w konfesjonale dyżurować będą kapłani, aby wierni mogli skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania.

4. Zadania Jubileuszu

Cel Jubileuszu doskonale wpisuje się w tegoroczne hasło duszpasterskie mówiące o komunii z Bogiem: chcemy bowiem nasze więzi z Bogiem oczyszczać, umacniać oraz je pogłębiać!

Oczyszczać z wszystkiego, co może w ludzkim sercu zastąpić miejsce Boga; z wszystkiego, co nam Boga zasłania i osłabia relację z Nim; umacniać przez wsłuchanie się w Słowo Pana i wypełnianie go; przez czas Bogu poświęcony i zainteresowanie obecnością Pana w naszej codzienności; pogłębiać – czyli świadomie i dobrowolnie podejmować pracę nad coraz ściślejszą więzią osobową z Bogiem, nad nawróceniem w Jego stronę.

Nawrócić się – to tyle, co świadomie skierować życie w stronę Boga. W pierwszym momencie nawrócenie kojarzy się nam z uwolnieniem się od egoizmu tak typowego dla ludzkiego serca i zerwanie z grzechem. Rzeczywistość nawrócenia to jednak coś znacznie głębszego, to wybór nowego kierunku życia, zwrócenie się całym sobą w stronę tego, który nas powołuje – Boga! Żeby przyjąć wezwanie do nawrócenia, najpierw trzeba zwrócić się, dostrzec, utkwić wzrok w tym, który woła, wzywa do wewnętrznej przemiany. Kiedy Jezus zaczynał głosić Ewangelię, na samym wstępie mówił o konieczności nawrócenia (por. Mk 1,15), a Piotr w swojej pierwszej Katechezie w Dniu Zesłania Ducha Świętego podjął dokładnie ten sam motyw (por. Dz 2,33). Nawrócenie zatem, jako owoc Jubileuszu, to uczynienie naszych relacji z Panem Bogiem żywymi, głębszymi i bardziej osobistymi. Oby taka stawała się nasza komunika z Bogiem. Będą temu służyć bogate programy jubileuszowych obchodów i obfitsze otwarcie skarbnicy sakramentalnych łask. Niech w tym pomogą odpusty, którymi nas hojnie obdarowała Stolica Apostolska, i błogosławieństwo Następcy Świętego Piotra.

+ Wiesław Mering

BISKUP WŁOCŁAWSKI